

Frymburské ozvěny

25

VYDÁVÁ KASS NOVÝ HRÁDEK

NA RUDÉM NÁMĚSTÍ

Ivan Skála

Jak řeky vléváme se odevšad
na ten kus země, na ten kousek země.
A dokud bude živo lidská plémě,
s odkrytou hlavou bude tady stát.

Kolikrát prošly tudy vichřice
a krev a hněv a zpěv a vlny sněhu.
A my jsme réve této vichřice,
té rudé zdi se držíme jak břehu.

Ať vítr rozfouká všechno, co lehčí plev!
Ale ty chraň jak zrno ve špýcharu,
co hnalo naše mládí do bitev.
Ať toho nepozbudem k stáru.

Z P R Á V Y

Kulturního a společenského střediska Nový Hrádek

P R O B Ě H L O

1. V sobotu 30. října od 10 hodin se uskutečnila v místním kině vernisáž výstavy TAPISERIE A BATIKA Jiřího Růžičky, pedagoga katedry výtvarné výchovy Pedagogické fakulty UK v Hradci Králové. Po kulturním programu /Jiří Hlaváček přednesl na B - klarinet část koncertu Antone Dimlera, Kateřina Grimová recitovala básně Julia Zeyera Perla/ následovala přednáška autora O tapiserii a batice, která v závěru přešla v besedu se zúčastněnými, jichž se sešlo ke čtyřiceti.

Vystava je otevřena v sobotu a neděli od 9 do 12 hod., odpoledne od 14 do 17 hod. Ve středu pouze od 10 do 18 hod. Končí v sobotu 13. listopadu.

2. V neděli 31. října ve spolupráci s JZD Mezilesí proběhl první autobusový výlet ze zamyšleného cyklu RODNÝM KRAJEM. Zájem veřejnosti předčil očekávání. Přestože autobus byl zaplněn více než do posledního místa /24 osob/, na třicet dalších zájemců muselo být k velké lítosti pořadatele odmítnuto.

Účastníci zájezdu navštívili zámecký park s empírovým zámekem v Hostelci nad Orlicí, prohlédli si úctyhodnou Svídnickou borovici, zemanské sídlo se špycharem v Přestavlkách, vystoupili po mnoha strmých schodech k poutnímu kostelu Honole, vyšli si na vrch Kaprad nad vsí Proruby. Po krátkém občerstvení v potštejském hotelu Slavie podnikli výstup ke zříceninám hradu Potštejna a obdivovali se jeho majestátu i záhadnému nápisu. Dalším cílem se stala Vyhlídka nad Vamberkem, jindy překrásné panorama však bylo zakryto. Po obědě v rychnovských hotelech rudá hvězda a Labuť všichni s potěšením shlédli výstavu francouzského kreslíře Jeana Effela v prostorách státního zámku. O dobré náladě svědčí to, že se autobusem často ozýval zpěv, který se střídal se smíchem dětí. Těch tu bylo se svými rodiči mnoho. Ze všechny nechtě hovoří s. Černý, zaměstnanec družstva Velorex, který se zúčastnil s celou rodinou: "Rozzářené dětské oči, zvědavé a spokojené, jsou pro mne tou nejlepší odměnou. Půjde-li to, jedu příště zase."

NEJBLIŽŠÍ AKCE

1. Ve čtvrtek 11. listopadu od 19 hodin se uskuteční v prostorách místní lidové knihovny první část přednášky o životě a díle P A L L A P I C A S S A /léta 1881 až 1914/, spojené s projekcí originálních diapozitivů. Přednáší historik umění Konstantin Korovin z Krajského kulturního střediska v Hradci Králové. Při této akci bude mezi účastníky prozkoumána možnost založení Klubu přátel výtvarného umění na Novém Hrádku, což by do budoucna znamenalo zajištění těch nejvyšších kvalitních vystav a přednášek, které se vůbec v naší republice konají.
- Vstup volný.
2. V neděli dne 14. listopadu od 15 hodin se v kině představí soubor L R U M z Lroumova inscenací loutkové pohádky
J. Kmenta
Č E R T I M L Ý N
Vstupné: děti 2 Kčs, dospělí 5 Kčs.
3. Ve čtvrtek 18. listopadu od 19. hodin se uskuteční v místní lidové knihovně druhá část přednášky o P A L L O V I P I C A S S O V I /léta 1914 - 1967/, doplněna diapozitivy. Přednáší opět Konstantin Korovin z Hradce Králové.
- Vstup volný.
4. V sobotu 27. listopadu od 20 hodin uvede v kině místní divadelní soubor T J Sokol p r e m i é r u inscenace komedie
Zdenka Podskalského
N Á V Š T Ě V A M L A D É D Á M Y
s podtitulem
Recital o lásce
O S O L Y A O B S A Z E N Í
- První žena.....Naděžda Tejklová
Druhá žena.....Dagmar Lajerová
První muž.....Petr Lemfeld
Druhý muž.....Josef Tejkl
Inspicient-klavírista.....Jiří Havrda
Jeho první pravá ruka.....Aleš Lek
Jeho druhá pravá ruka.....Roman Grym

Technika, stavby, světla....Zdeněk Lajer
Hudební uprava.....Josef Dobeš
Choreografie.....Naděžda Tejklová
Režie, scénografie.....Josef Tejkl

Účast na premiéře přislíbil autor Zdeněk Podskalský, premiéře dále bude přítomna okresní divadelní porota. Protože se očekává velký zájem diváků, budou vstupenky v ceně 10 Kčs v prodeji už od čtvrtka 11. listopadu, a to u J. Tejkla na ZŠ, Petra Lemfelda v Kovodružstvu.

Pro mládež do 14 let je představení nevhodné.

USTAVUJÍCÍ SCHŮZE FOTOKLUBU NOVÝ HRÁDEK

se uskuteční v pátek 12. listopadu

od 20 hodin ve služebním bytě ZŠ /J.Tejkl/.

Pozvánky budou rozeslány pouze aktivistům, o nichž se obecně ví, že se fotografování cílevědomě věnují. Vítán je však každý zájemce.

P Ř I P R A V U J E M E

V měsíci prosinci

- divadelní představení hostujícího souboru
- vánoční koncert
- další vylet cyklu RODNÝM KRAJEM, tentokrát za kouzlem zesněženého Braunova Letléma

Sledujte naši novou informační vylohu. Veškeré akce zde budou plakátovány.

I N F O R M A C E

Díky pochopení vedoucí kina s. Ježkové promítá se americký film P O M Á D A již v pátek 26. listopadu, aby se divadelní představení mohlo uvést v sobotu.

Přihlášky na vylety RODNÝM KRAJEM přijímá J. Tejkl na ZŠ od vyvěšení plakátu v informační vyloze KačSu, a to až do vyčerpání kapacity, tj. 50 účastníků. Děti do 14 let se smí účastnit pouze v doprovodu dospělé osoby.

U Dědov Kroniky

POŽÁR PODFARSKÉ ULICE DNE 6. ZÁŘÍ 1880

Bylo to v pondělí, když hořelo, a předtím v tu neděli dne 5. září byla u zádušní fary jakási slavnost, kterou pořádal zdejší farář Kilinger. Byla to dětská vycházka do přírody pořádaná častěji, při níž tam vyhrávali místní hudebníci. Počasí bylo slunečné až parné a všecko hodně vyprahlé, neboť už několik dnů nepršelo. Na mnoha polích stálo obilí v mandelíkách před nedělí posečené, většina však byla již sklizena a jen na stráních u Rzů a Dlouhého stálo dosud něco obilí neposečeného. Nedělní dětská zábava trvala až do pozdního večera a teprve když se ochladilo odcházeli lidé ve veselé náladě domů, aniž kdo tušil, jaká katastrofa podhorskému městečku druhý den vzejde.

Nastalo pondělí dne 6. září roku 1880. Již od rána ozýval se veselý klapot cepů ze stodol, kde mlátcí již mlátili nové obilí z letošní sklizně. Měli plné ruce práce, neb ještě neprovedli výmlat u jednoho hospodáře a již byli objednáni jinam, aby tam zase s výmlatem pomohli. Také v Podfarní ulici domku č. 69 v přistavěné stodole vzadu se ozýval klapot cepů. Tento domek patřil Václavu Příbylovi /Cimbovi/, který měl obchod s dřívím a dával vyráběti šindele k pokrývání střech, které pak rozvážel do kraje na prodej. Pod podloubím měl postaveno několik hranic hotových šindelů a v přístodolku velkou zásobu otypek, hoblovaček a odsečeků. Otypku prodával tehdy po pěti krejcarech. Právě toho dne nebyl

doma, byl kdesi za obchodem a manželka jeho byla nemocná, neboť když vypomáhala v lese při navelování dřeva, praskl návalek /podpěra/ a kláda jí zlomila a zle pochroumala nohu. Byla u odborníka lékaře na zlomeniny v Hoříčkách, Doma zůstaly jen děti Václav, Josef, Julie a Anna. Z nich posledně dvě jmenované holky byly ještě malé. Ve vedlejším domku v čp. 70 bydlel Antonín Hofman /dnes domek krejčího Příbyla/, který měl rovněž nějaké pole, a žito složil v Příbylově stodole, který tuto často propůjčoval těm, kdož vlastní stodolu neměli, ale pole obhospodářovali. Hofman přesto, že Příbyl doma nebyl, se dal do mlácení, a to se ženou a dcerou, aby stodolu co nejdříve zase uvolnil pro jiné obilí. Mlátili tak do samé tmy a po večeri se Hofman vytratil ze světnice, a že bylo venku vlaho, zašel si do stodoly, kde mlátil, tam si usedl u přístodolku na kusy dřev a pokuřoval si z dymky. Venku pomalu začínal vítr od severovýchodu a profukoval skulinami stodoly. Proto Hofman přivřel vrata a tak sám a sám seděl u přístodolku. Bylo po deváté hodině, z Podfarní ulice se vytraceli chodci a spěchali do svých domovů, aby se prospali po té nedělní slavnosti. Dosud jen u Příbylů /Michalů/ z podloubí probleskovalo světlo lampy, neboť tam ve světnici sedělo několik sousedů, živě o čemsi debatovali a upíjeli ze sklenek svoji žitnou - jinak v málokterém stavení svízili. Blížila se desátá hodina, ponocný Joska Zedníků /Friml/ a Hejzlar, kterému říkali Šmatulka, již obcházeli Podfarní ulici a odtud nahoru, kolem dřevěné školy k náměstí, kde se u kapličky sv. Jana Nepomuckého rozešli. Joska Zedníků šel na Hrobka - tedy Kleinovou ulicí, a Šmatulka přes náměstí k farám a odtud kolem kovárny na Držskou ulici. Docházela desátá a ponocní začali troubiti na ponocenskou hlasnici deset hodin jako každého jiného dne.

U Antonína Hofmana bylo již v podloubí tma, manželka s dcerou spaly, ale Hofman byl dosud ve stodole. Začala ho zmáhat únava, demů se mu nechtělo, neboť přesto, že byl vítr, ve stodole v závětrí bylo příjemně. Dosud kouril, ale již skoro usínal, dýmka mu vyhasínala, ale nacpal tabák znovu do hlavičky, vytahel z kapsy papírovou krabičku sirek /zápalky v dnešní podobě ještě tehdy nebyly/, škrtl o kalhoty a zapálil v dymce tabák. Přitom nezpozoroval, že od sirky odskočila hořící síra na zem /jak se u těchto sirek opravdu často stávalo/, kde leželo trochu slámy, několikrát dýmku zadymel, a tu se za ním rozjasnilo. Hofman se prudce otočil a k svému hroznému úžasu viděl, že hoří sláma. Oheň se prudce rozlézla k otýpkám přístodolku a Hofman se proto snažil plameny utlouci, ale ty se jako hadi rozlézaly dál a dál. Uhasil plaménky na jednom místě, na druhém však vyvstaly nové a nové a bylo jich čím dál víc a víc. Nemohl již

v kouři vydechnout a poznal, že všechno jeho hašení je marné. Vyrazil proto prudce vraty ven, ale jak přiotevřel vrata, zavál do stodoly vítr, plameny byly oživeny a rázem se rozšířily po celé stodole a v malé chvíli byla celá stodola v jednom plameni. Hofman jen v zoufalé hrůze se díval na zurící živel, plameny mocně vyšlehovaly do výše a vítr prudce rozmetával chumáče jisker a hořící slaměné došky. Plameny byly větrem hnány po celé délce stavení, které bylo celé ode dřeva. Krvavě červená zaplava se víc rozšiřovala, ale již se také v Podfarní ulici ozyvaly zmatené hlasy, jak se lidé probouzí z prvotního spánku a vybíhali jen v ústroji jak byli jen ulehli. Také již oba ponocní utíkali od náměstí k Podfarní ulici a troubili na poplach. Když doběhli k Příbylovým, bylo celé stavení zahaleno v dusivém kouři a obaleno plameny, tam zastihli Antonína Hofmana, viděli, že byl úplně ustrojený a že se snažil zachraňovat z hořícího stavení co se dalo. Děti Václava Příbyla vyběhly jen tak, jak se probudily, a zachránily jen holé životy a nic víc. Od hořícího stavení plameny mocně šlehaly naproti na domek Vondřejcových, kde byla zčásti střecha šindelová a zčásti ze slaměných došek /dnes u Šintáků čp. 98/. Prudký vítr zanášel hořící šindele, které ve vzduchu praskaly a syčely, na střechu Vondřejcových, ta se v malé chvíli vzňala a domek byl v jednom plameni. Vítr se vzmáhal víc a víc, chumáče žhavých jisker vyletovaly do veliké výše a usazovaly se na střechách vesměs dřevěných chalup. Tu již také ozval se z věže dunivý hlas zvonu, to kostelník vběhl do kostela a zvonil na poplach. Smutně hučel zvon do praskotu hořících dřevěných domků. Lidé z celého Hrádku vyděšeně vybíhali z chalup, hrůzou spínali ruce a pak se přistrojili do nejsmutnějšího oděvu a spěchali do Podfarní ulice, kde už několik dalších domků bylo požárem zachváčeno. Oheň se šířil prudkou rychlostí podporován větrem, který obracel plamenné jazyky jak směrem ke kostelu, tak i k dolejšímu konci ulice. Již také místní hasiči přijeli se stříkačkou, ale k blízkosti požáru nemohli ani přijeti, neboť celá ulice byla zahalena čpavým kouřem a oheň šlehal na všechny strany. Hořelo z obou stran a v ulici byl ohromný žár, sousedi, pokud to šlo, vynášeli ten nejnútnejší nábytek a trochu toho šatstva z pravé strany na lokky a pole pod hřbitov na panské a z levé strany zase na pole směrem k panské stráni. Tam v té době bylo několik třešňových alejí a pod ně se skládalo to, co se podařilo dravým plamenům vyrvat. Oheň přeletoval z chalupy na chalupu, tyto byly tehdy těsně k sobě přistavěny, většinou měly střechy doškové a jen málokde šindelové. Lyl to zmatek nad zmatek. Ženské lomily rukama v zoufalství a některé vrhaly se do hořících domků, aby

se pokusily alespoň něco ještě zachránit, i když se to zdálo nemožné. Hasiči měli těžkou práci, k ohni pro veliký požár nemohli - ulice byla úzká, ne jako dnes, a tak se stříkačkou zůstali nedaleko fary a brali vodu k hašení ze zděné studně, která se nacházela nedaleko vchodu na hřbitov. Ale ta nadlouho nestačila a museli zapojit další hačice naproti domu Františka Lepše /u inspektorů/. Ale v té době se už začali sjíždět hasiči z okolí, přijeli hasiči z Olešnice s velitelem Soumarem, později i ze Slavonova, Ohnišova, Bystreho, Lohdašična a jiných vesnic a dokonce i z Tasova a Levína v Prusku. Také přijeli hasiči až z Dušníků, ale ti se z Olešnice vrátili, neb se snad domnívali, že hoří v Olešnici. Oheň se šířil na všechny strany, již byla v plameni skoro celá ulice, tu se vítr náhle stočil k náměstí, od Krahulcova domku přeletl na dřevěnou školu, takže z té nebylo pak už možno nic zachránit. Ve škole shořela většina školních pomůcek, celá knihovna a řídícímu učitelů nábytek. Vzadu za školou vyhořela i dřevěná stodůlka a chlév, ale jako zázrakem uchránila se chalupa Příbyla čp. 101 /Dušánkova/. Vítr odtud se stáčil ke kostelu a naproti škole zase počal hořet domek Jana Fišery tabáčníka a odtud další u Josefa Fišery pekaře a v mžiku se ohnivá moře blížilo kvapem k náměstí. Zvon teskně hučel ke zkrvavenému nebi, lid utíkal přes farskou zahradu směrem k náměstí, kam až doletovaly hořící šindele a slaměné došky. Vzdůstalo nebezpečí, že plameny zachvatí krajní stavení u náměstí a pak by snad byla katastrofa dovršena, neboť by snad vyhořelo celé náměstí a tím i takřka celé městečko. Hořela malá chalupa Smoly /Smolíčka/ čp. 64 a od ní v mžiku hořelo u Ferd. Hencle čp. 63 a plamenná výheň se nalézala v bezprostřední blízkosti fary. Lidé vrhali se do kostela a snažili se zachraňovat, co bylo zde. Odnášely se sochy svatých na náměstí, pod klenici, muži se žebříky proplétali se mezi lavicemi a se zdí snímali veliké obrazy Křížové cesty a také je ukládali pod klenici. V tom zmatku se několik obrazů poškodilo, byly malované na plátně a tím spěchem se udělalo do několika pláten několik dír. Několik soch bylo odneseno také do domku Hlaváčka pekaře, bylať mezi lidmi vžita dosud ta pověst, že tento domek nikdy neshoří - jak to ta cikánka zažehnala. Olešniční hasiči nejvíce hájili faru a kostel. Pak jim přijeli na pomoc Slavonovští a tak se podařilo z ohrožené dřevěné farní budovy zachránit staré kostelní knihy a knihy matriční od roku 1721. Byl však nejvyšší čas, neboť zahučel víchř, dešť ohnivých jisker a hořící slámy zapadl na dřevěnou šindelovou střechu farní budovy a co se zděšení sousedé vzpomatovali z úleku, stála celá střecha v plameni, takže na další vynášení nemohlo být ani pomyslení. Již šlehaly plameny okny

roubených stěn, ničily skromný majetek v hořejším bytě kaplana Václava Uhlíře a hned na to se probořily dřevěné stropy a zapadly do přízemních místností, kde bydlel farář Václav Kilingr, a tam se vše zničilo, neboť farář byl plně zaměstnan při zachraňování bohoslužebných věcí z kostela. Z hořící fary zaletovaly už také hořící síndele na střechu kostela, ale po prudké střeše padaly dolů mezi náhrobky a tam je lidé v trávě hasili. Hasiči, kteří přijeli k ohni, museli se stríkačkami objíždět Podfarskou ulici ze strany, neboť uvnitř ulice nemohl nikdo pro hrozný žár vydržet, bylať mnohem užší než je dneska a plameny šlehaly z jedné strany na druhou. Ohnišovští, Olešničtí a Blavoňovští hasiči byli na lukách u rybníčka, který se tehdy nalézal za domkem Frajdlovým, nebyl velký a za krátkou dobu byla z něho voda vyčerpaná. Později v noci přijeli také hasiči z Nového Města nad Metují. Měli do Hrádku špatnou cestu, jezdilo se k Rezků a přes Mezilesí a dále k Dupačce a pak k panskému mlýnu a odtud vzhůru prudkou cestou k Podfarní ulici, neboť silnice od Rokole tehdy ještě nebyla. Když dojeli - s uštvanými koňmi - zastavili se stríkačkou u tak zvané zámecké studně - blízko rozcestí ku hradu Frymburku a panskému mlýnu, a hájili chalupy při dolejších konci ulice. Bylo to jejich přičiněním, že se požár dále nešířil, celá strana ulice vyhořela, i poslední stavení Novotného / Volejníka/, které mělo rovněž sloupové podloubí do ulice a druhá strana požárem zachvácená končila poslední chalupou Novotného / Hamaly/. Chalupa čp. 75 - - dnes Hofmanova - byla od ohně trochu poškozena, ale přece jen ji uchránili - bydlel tam Příbýl - jak říkali Zacharčín. Z toho stavení pocházela Anežka Ježková ze Šibeníku - lidé jí přezdívali Zacharčina. Uměla dětem zažehnávat úbytě a božec, byla moc pobožná, ale lidé ji neměli rádi.

Když se oheň blížil ke kostelu, hořící ohárky a jiskry zalétávaly až do lukovecké ulice a bylo nebezpečí, že i do této ulice požár zasáhne. Z některých chalup pry už také lidé vynášeli a velký strach měl i Jan Černý - hrobař - u obruby u kostela čp. 17. Ten si přinesl z kostela zvoneček a chodil s ním okolo stavení a pořád zvonil. Ve své pověrčivosti asi myslel, že tím zažene oheň.

Farní budova dlouho hořela, oheň pomalu zžíral hrubé stěny, které byly z dubového dřeva, hasiči železnými háky strhovali ohrožené krovy a stěny a chránili hlavně kostel, aby nebyl ohněm zachvácen. Když nastalo ráno 7. září, dosud ze spáleniště šlehaly rudé plameny a čpavy dusivý kouř byl rozložen po celém nešťastném městečku. Ač namnoze oheň doutnal, lidé se vraceli ku svým zničeným domům a tam mezi neshořelými trámy a v koutech bývalých světnic pro-

hrabávali i kusy dřev a hledali, co by kde bylo ještě k potřebě. Ale nacházeli toho málo, neboť domky stály těsně u sebe, všechno bylo zrobené z dřevěných stěn, a proto byl oheň tak prudky a všechno doslova zničil. Z mnoha lidí stali se vpravdě přes noc žebráci. Ještě po celý den 7. září byl v celé ulici oheň živý a hasičské hlídky musely na spaleništi stále hlídat a dohlížet na různý lid, který se sem z okolních vesnic chodil houfně dívat.

Vyhlídky do budoucna byly velmi zlé, neb pojištění bylo tehdy nízké, a tak většina pohořelých nastěhovala se do jiných chalup do nájmu a několik spálenišť zůstalo dlouhou dobu, ba i dodnes nezastavěných. Tak čp. 64 u Smoly /Smolíčka/ jest prázdno dodnes /je to sklep na dvorku čp. 63 Pavel Antonín/. Čp. 65 u Fišery Josefa pekaře - místo zůstalo velmi dlouho prázdno - dnes má toto číslo družstevní dům proti škole. Čp. 72 u Frajdla - dodnes toto číslo chybí - je tam zahrádka /nad Pinkasovými/. Čp. 74 u Novotných - Hamalů - prázdno mezi chalupami u Pinkasů a Hofmanů.

Při požáru farní budovy shořely farářově hospodyně všechny peřiny, nábytek a mnoho jiných věcí, ale největší škoda prý byla, že shořel také veliký betlém, který farář Kilingr sám tolik let vyřezával. Farář byl zde 14 roků a betlém byl uložen na půdě na faře.

Požárem Podfarní ulice byla zničena rázovitá ulice se sloupovými podsíněmi, jakých v našem podhůří nikde nebylo, a tím se pak ráz celého městečka hodně změnil.

V důsledku požáru byly děti školou povinné na čas od školní docházky osvobozeny. Pak byly pro školu pronajaty světnice: pro I. třídu v čp. 221 /pokladník Lepš/, pro II. třídu v čp. 6 /u Anežky Lepšové/, pro III. třídu v čp. 3 /u Klimšů v poschodí/.

Ve prospěch pohořelých občanů konaly se na podnět okresního hejtmanství sbírky. Po požáru vyšetřovalo četnictvo příčinu ohně, byli vyslechnuti oba ponocní a ti přísežně dosvědčili, že i ohně zahlédli jako prvního Antonína Hofmana, že na něm pozorovali veliké rozčilení, že se celý chvěl a že snad onen oheň způsobil. Hofman byl pak vzat do vazby, podroben přísnému vyslechu, ale k ničemu se nepřiznal a jelikož mu nikdo vinu dokázat nemohl, byl propuštěn. Klidu však před sousedy a zvláště postiženými nedošel, při každé příležitosti mu lidé dávali najevo své opovržení, a tak se rozhodl z Hrádku se vystěhovat. Když dostal požární pojistku, prodal pozemek Václavu Příbylovi čp. 69 a koupil v nedalekém bydle od Světlíka stavení a tam se přestěhoval. - Při požáru Podfarské ulice vyhořelo celkem 26 stavení, mezi nimi fara a škola. - Podle vyprávění Františka Drašnara, sklenáře z Nového Hrádku čp. 237, narozeného v roce 1854.

Z ČINNOSTI ODBORU ZRTV TJ SOKOL
NOVÝ HRÁDEK

Měsícem září začal pro cvičenky, cvičence a jejich cvičitele nový cvičební rok. Rádi bychom se však ohlédli zpátky za svou činností v roce minulém a pochlúbili se některými výsledky, které dokazují dobrou práci odboru.

Vedle pravidelných cvičebních hodin, které zajišťovali cvičitelé Lohadlo, Holy, Havrda, Martinek, Martinková, Dušánková, Jirmanová ve složkách nejmladší žactvo, mladší a starší žákyně, muži a ženy, se cvičenci zapojili do řady dalších akcí. Účastnili jsme se zimní a letní části soutěže odborů ZRTV v okrese Náchod v žákovských kategoriích a dosáhli jsme velmi pěkných výsledků i v okresních kolech - pět prvních míst, čtyři druhá a pět třetích míst v gymnastice a v atletice. Zasloužili se o ně cvičenci Dušková J., Velikovská I., Lajer D., Velikovský S., Madr K., kteří byli nejúspěšnější.

Dále jsme byli zastoppeni na zimním srazu mládeže na lyžích a na letním srazu pod stany, v soutěži v podiových vystoupeních, a jako jediní z okresu se účastnime celostátní soutěže RO 82. Muži se zúčastnili turnaje v nohejbalo a okresního turnaje v odbíjené, který vyhráli a reprezentovali okres na krajském turnaji, kde se jim už tolik nedarilo.

Léhem roku jsme plnili odznak zdatnosti a odznak Sto jarních km, chodili dálkové pochody, např. Kolem Jaroměře, Cikánské toulky, Adršpešská 33, pomáhali organizovat některé akce na Hrádku - např. lých vítězství, pravidelné vycházky okolím.

Nezaháleli jsme ani o prázdninách - devět cvičenců se účastnilo tělovýchovného tábora v osadě Lhotsko u Ústěku.

Odbor ZRTV se zapojil do soutěže o titul "Vzorný" a věříme, že za svou činnost tento získá.

Rádi mezi sebou uvítáme další zájemce o cvičení a pobyt v přírodě z řad mládeže i dospělých.

Jiří Havrda

S P O L E Č E N S K Á K R O N I K A

- - - - -

V naší obci oslavití a oslaví do konce roku 1982 významná životní jubileá tito občané:

Černá Anna	22. 3.	-	75 let	Nový Hrádek 16
Vondřejc Josef	1. 7.	-	86 let	Nový Hrádek 76
Šotolová Anna	2. 7.	-	93 let	Nový Hrádek 258
Rázl Adolf	9. 7.	-	77 let	Nový Hrádek 209
Mádrová Emilie	15. 7.	-	83 let	Nový Hrádek 123
Hánl Jindřich	15. 7.	-	81 let	Nový Hrádek 174
Příbylová Anna	17. 7.	-	77 let	Nový Hrádek 67
Zelená Anna	23. 7.	-	75 let	Nový Hrádek - Dlouhé 22
Fišer František	2. 8.	-	76 let	Nový Hrádek 18
Khunová Marie	3. 8.	-	82 let	Nový Hrádek 73
Drašnarová Anežka	4. 8.	-	79 let	Nový Hrádek 269
Příbylová Marie	5. 8.	-	83 let	Nový Hrádek 5
Čáповá Hedvika	5. 8.	-	76 let	Nový Hrádek 104
Dušánková Anna	6. 8.	-	82 let	Nový Hrádek 101
Dědková Emilie	16. 8.	-	82 let	Nový Hrádek 211
Doležalová Růžena	26. 8.	-	75 let	Nový Hrádek 201
Příbylová Hedvika	5. 9.	-	76 let	Nový Hrádek 69
Mertínek Josef	5. 9.	-	77 let	Nový Hrádek 123
Štěpán Václav	7. 9.	-	82 let	Nový Hrádek 92
Čap Josef	7. 9.	-	79 let	Nový Hrádek 104
Grimová Marie	8. 9.	-	82 let	Nový Hrádek 117
Hrubá Marie	14. 9.	-	85 let	Nový Hrádek 1
Honěk Václav	24. 9.	-	82 let	Nový Hrádek 77
Loš Antonín	27. 9.	-	91 let	Nový Hrádek - Rzy
Štěpánová Alžběta	4. 10.	-	86 let	Nový Hrádek 145
Matěnová Růžena	8. 10.	-	82 let	Nový Hrádek 138
Hofman Antonín	10. 10.	-	89 let	Nový Hrádek 75
Fišerová Zdenka	11. 10.	-	75 let	Nový Hrádek 18
Příbylová Marie	17. 10.	-	82 let	Nový Hrádek 119
Leková Hedvika	17. 10.	-	75 let	Nový Hrádek 108
Příbylová Ložena	18. 10.	-	77 let	Nový Hrádek 118
Laštovková Hedvika	17. 10.	-	79 let	Nový Hrádek 316
Vondřejc Josef	18. 10.	-	80 let	Nový Hrádek - Dlouhé 38
Lichá Anna	19. 10.	-	86 let	Nový Hrádek 193
Holá Anna	27. 10.	-	80 let	Nový Hrádek 100

Sychrovská Božena	22.10!	-	75 let	Nový Hrádek 234
Frimlová Marie	22.10.	-	77 let	Nový Hrádek 227
Janečková Ludmila	30.10.	-	76 let	Nový Hrádek 50
Černá Anežka	5.11.	-	81 let	Nový Hrádek 17
Hartmanová Emilie	6.11.	-	85 let	Nový Hrádek 154
Kopecká Anežka	8.11.	-	80 let	Nový Hrádek 59
Šejnohová Marie	8.11.	-	75 let	Nový Hrádek 45
Hartmanová Božena	18.11.	-	79 let	Nový Hrádek 39
Příbylová Anežka	3.12.	-	84 let	Nový Hrádek 226
Cejnarová Anežka	25.12.	-	78 let	Nový Hrádek - Dlouhé 21
Luriánková Barbora	29.12.	-	82 let	Nový Hrádek - Rzy 14

x x x x x x x x

29. 7. oslavili 50 let společného života manželé
Anna a Josef Z e l e n ý c h , Dlouhé 22

23. 11. oslaví 25 let společného života manželé
Josef a Božena M a r k o v i , Nový Hrádek 65

Všem oslavencům upřímně blahopřejeme a do dalších šťastných
let přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

x x x x x x x x

Na našem MNV uzavřeli sňatek:

Marie M e n y h e i o v á a Jaroslav Š t ě p a ř
Nový Hrádek - Krahulčí 7 Mezilesí 64

Libuše P o l a n s k á a Pavel F e k e t e
Hrádec Králové Hrádec Králové

Wanda H u š o v á a Vratislav M a r t i n e c
Náchod Náchod

Helena R a d i c s o v á a Karel K ř i v d a
Kramolna - Trubějov Pavlišov

Novomanželům blahopřejeme!

Do života jsme přivítali:

Radku Kozlovou Veroniku Černou Lukáše Lalcara
Aleše Linharta Nikolu Lepšovou Tomáše Hofmana
Radka Ságnera

Rodičům blahopřejeme!

Loučíme se s našimi zemřelými:

Marií Pařízkovou, Nový Hrádek 20
Marií Drašnarovou, Nový Hrádek 224
Anežkou Ježkovou, Nový Hrádek - Krahulčí 6
Anežkou Klimešovou, Nový Hrádek 3
Jindřichem Hanlem, Nový Hrádek 54
Františkem Žílou, Nový Hrádek 74
Marií Janouškovcovou, Nový Hrádek 139

x x x x x x x x x x

Došlo nám:

Vážení soudruzi!

Dovolte mi, abych Vám oznámil, že Váš občan soudruh

četař P K A Ž Á K Vítězslav,

který vykonával vojenskou základní službu u našeho útvaru, se řadil po celou dobu vojenské základní služby mezi nejlepší příslušníky našeho útvaru. Plně se zapojil do svazácké a stranické práce, stal se vzorným vojákem a své podřízené vedl k důslednému a vzornému plnění povinností a získal titul "Vzorná jednotka". Za tuto práci byl několikrát odměněn. Po dobu absolvování poddůstojnické školy byl odměněn MěNV Příbram bronzovým odznakem "Za socialistickou Příbram".

Za odpovědnost, kterou projevoval při plnění ukolů bojové a politické přípravy chci poděkovat i Vám, občanům, kteří máte jistě značnou zásluhu na tom, že jste na něj dobře působili a připravili jej pro odpovědné plnění ukolů nejčestnější občanské povinnosti - - vykonu základní vojenské služby.

Věřím, že se stejně odpovědně zapojí do práce po příchodu do zálohy, že bude aktivně pracovat v masových organizacích.

Litovel, 20. září 1982

Podepsán velitel útvaru.

x x x x x x x x x x x

Redakční rada: L. Doležal, J. Hánl, J. Hlaváček, K. Grulichová, H. Svatoňová, J. Ůmida. Odpovědný redaktor J. Tejtl. Povoleno OK ONV Náchod; náklad 230 ks. Cena výtisku 2,- Kčs. Toto vydání bylo dáno do prodeje 5. listopadu 1982. Frymburské ozvěny vycházejí 4x ročně, vždy jednou za čtvrtletí.
